

Em dispo a demostrar com la única forma possible d'entendre el problema de la realitat és el materialisme.

Tothom coneix la dita “ si no ho veig no ho crec”. La comprovació directa a través dels sentits és la demostració més clara que podem tenir de que una cosa existeix: tocar, veure, olorar. Algú podria dir que els sentits ens enganyen de vegades i no ens mostren la veritat tal i com és. Podríem dir que és veritat però que no és quelcom que passi sempre, només algunes vegades concretes que els humans ja hem sapigut descobrir que són un error, com per exemple, les il·lusions òptiques. Tret d'aquestes, la majoria de vegades els sentits no ens enganyen; si fos així, per què els hauríem de tenir?

Els que pensen que hi ha coses que no es poden veure i que són reals, com els sentiments o les idees, caldria que se'ls digués que es confonen. Quan parlen de sentiments parlen de sentir i per tant de percebre. Per això els sentiments sí que són reals perquè els podem “veure” amb el cos. En relació a les idees, està clar que no són verdaderes, no són més que connexions neuronals. Es fan realitat només si es materialitzen, per exemple quan tinc una idea per construir un objecte i el construeixo.

En resum, sentir és la forma que tenim de conèixer les coses reals que són les que ens causen reaccions en el cos, ja siguin sentiments o percepcions.

I és per això que podem dir que el que existeix és pura matèria que ens causa que veïem i sentim coses.

INICI

Dir de què es parlarà i quina postura es defensarà.

ARGUMENTS

Explicar les raons per les que es defensa una postura

i

les raons per les que no es defensen postures diferents.

RESUM

Fer una síntesi del més important dit.

CONCLUSIÓ

Repetir la postura defensada.